

Truet Lykke

En Kærlighedsroman i 4 Akter, 50 Afdl.

Forfattet af

Paul Sarauw

Iscenesat af

August Blom

Optaget af

Nordisk Films Co.

August Blom

Nordisk Films Co.

AS FOTORAMA
ejer Filmen, saavel som dens Pakat- og Programtekst o' a
lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

- Robert Malcolm, Ingeniør Hr. Carlo Wieth.
Maud Welston, senere Maud Malcolm,
Frk. Ingeborg Spangsfeldt.
Gerald Travers, Redaktør . . . Hr. Alf. Blütecher.
Simoni, Ingeniør Hr. Torben Meyer.

Det er en brillant og underholdende Film! Lige fra første til sidste Afdeling interesserer den levende; thi den er fortalt med ægte Forstaaelse af den menneskelige Karakter, og den er gjort righoldig ved Handlingens Afveksling og ved den ypperlige Iscenesættelse. Den betegner en ny

Sejr for Verdensfirmaet

NORDISK FILMS COMPAGNI

AFDELINGERNE:

1. Fra Barnearene.
2. Det onde Sind.
3. Lille Maud falder i Vandet.
4. »Jeg fortryder, at jeg var saa ond ved Dig.«
5. 20 Aar efter.
6. Ungdomsforelskelsen!
7. Der spilles Golf.
8. Maud foretrækker den unge Ingeniør Robert.
9. Frieriet.
10. »De maa først vise, at De kan forsørge en Kone.«
11. Aar efter.
12. Et lykkeligt Ægteskab.
13. Den lille Dreng — deres Øjsten!
14. Robert leder et større Ingeniørforetagende.
15. Pengemangel truer med at standse Arbejdet.
16. Den skurkagtige Medhjælper.
17. Brevet til Bankdirektøren.
18. Gerald's Avisartikel.
19. Et Svindlerforetagende!!
20. Bankdirektørens Afslag.
21. Mauds Kærlighedsgerning.
22. De kostbare Smykker.
23. Hos Juveleren.

24. Laanet i Orden.
25. »Fra en anonym Ven!!«
26. Ved Arbejdet.
27. Et Jordskred.
28. Nye Pengevanskeligheder.
29. Simoni hos Gerald.
30. »Jeg kan skaffe Dem et Laan paa Deres Kones Smykker.«
31. De værdiløse Diamanter!«
32. En hvas Avisartikel.
33. »Den anonyme Ven har hjulpet mig igen!«
34. Hos Gerald.
35. Simoni gemmer sig.
36. Mauds Ærinde.
37. Brevet fra Barndomsaarene.
38. Robert har søgt Ophold hos en Ven.
39. Udenfor Gerald's Bolig.
40. »Min Hustru!!«
41. Det dræbende Skud.
42. Roberts Brev til Maud.
43. Politiet ankommer.
44. »Fru Malcolm har sidst været her!«
45. Arresteret.
46. »Lad mig tage Afsked med mit Barn!«
48. »Fru Malcolm kan ikke være Morderen, thi vi saa Redaktøren følge hende ud!«
49. Simonis vaklende Paastand.
50. Ovenover Skyerne er Himlen altid blaa

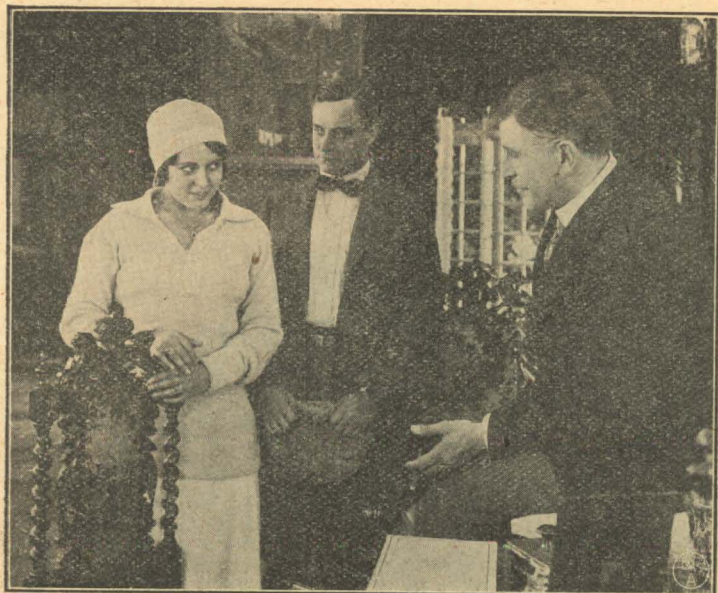

„Jeg fortryder det altid bagefter!“

Maud Welston og Gerald Travers har kendt hinanden, fra de var ganske smaa. Deres Forældre har i mange Aar været Naboer og gode Venner, og Børnene er derfor næsten daglig kommen sammen. Allerede i Drengesaarene har Gerald været forelsket i sin søde lille Legekammerat, og hans Følelser for hende er ikke bleven svækkede, efter at baade han og Maud er bleven voksne. Han bliver derfor ude af sig selv af Fortvivlelse, da han opdager, at hun ikke gengælder hans Kærlighed — men har skænket sit Hjerte til en anden, — den unge dygtige Ingeniør Robert Malcolm. Maud har selvfølgelig ikke kunnet undgaa at blive klar over, at Gerald har haabet, at hun skulde blive noget mere for ham end Barndomsveninden, og da hun tit og ofte har haft Lejlighed til at konstatere, at han kan blive baade ond og grusom, naar Skæbnen gaar ham imod, er det ikke uden Betænkeligheder, at hun giver den Mand, hun virkelig elsker, sit Ja. Det viser sig da ogsaa, at hun har Grund til at nære bange Anelser for Fremtiden. For Gerald

Carlo Wieth.

Frieriet!

Travers fatter et uudslukeligt Had til Robert Malcolm, — og han sværger, at han ikke vil hvile, før han faar hævnnet sig paa den Mand, der har lagt hans Liv øde ved at stjæle Maud fra ham — — — Der gaar nogle Aar — — —

Maud er bleven gift med Robert Malcolm, og de har et Barn, som de begge forguder. Malcolm, der med Held er begyndt at drive Ingeniørforretninger, er nu beskæftiget med et stort Foretagende, ved hvilket han haaber at skaffe sig et Navn og en Position. Det er endnu ikke lykkedes Gerald Travers at komme sin lykkelige Medbejler til Livs, — men mørke Hævntanker forgifter stadig hans Sind og lader ham ikke i Ro hverken Dag eller Nat. I Kraft af sin betydelige Formue er han i en meget ung Alder blevet Redaktør af et irisindet Blad, — og gennem dets Spalter søger han Gang paa Gang at mistænkeliggøre Robert Malcolm og det Projekt, denne er i Færd med at udføre. Han har underkøbt Malcolm's mest betroede Mand, Ingeniør Simoni, og bliver af ham holdt under-

„Jeg mangler 25000 Kr. til at fortsætte med.“

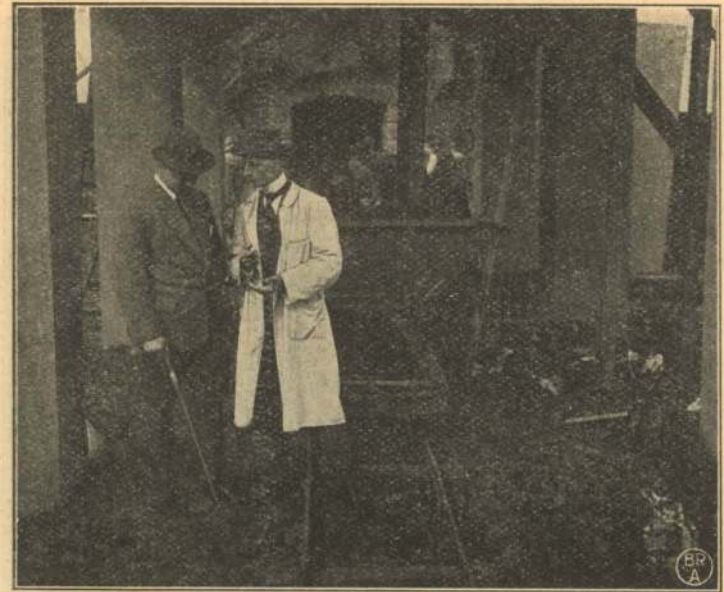
rettet om alt, hvad den forhadte Rival foretager sig. En Dag kan Simoni fortælle ham, at Malcolm mangler Penge til at fuldføre det store Arbejde for, — og Travers benytter sig straks af denne Oplysning til gennem sit Blad at rette et nyt Angreb paa Ingeniøren. Følgen deraf bliver, at ingen af Bankerne vover at forstrække Malcolm med flere Penge, og han er allerede ved at anse Slaget for tabt, da han fra »en anonym Ven« faar sendt det Beløb, han skal bruge. »Den anonyme Ven« er — hans egen Kone. Hun har vidst, hvor vanskelig hendes Mands Stilling har været, og har besluttet at gøre alt for, at Gerald Travers ikke skulde blive den, der gik af med Sejren. Hun ejer en ret værdifuld Smykkesamling, — og da hun er klar over, at hendes Mand ikke med sit Vidende vil tillade hende at ofre Familiejuvelerne for at hjælpe ham, pantsætter hun dem hos en Juveler og faar paa den Maade skaffet Pengene til Veje. For at Malcolm ikke skal opdage noget, lader hun forfærdige et Sæt Similismykker, der nøje svarer til de ægte.

Det skæbnesvangre Uheld.

Ved et Tilfælde faar imidlertid Gerald Travers at vide, hvorledes hans Fjende er blevet reddet, og han forstaar, at han denne Gang har trukket det korteste Straa.

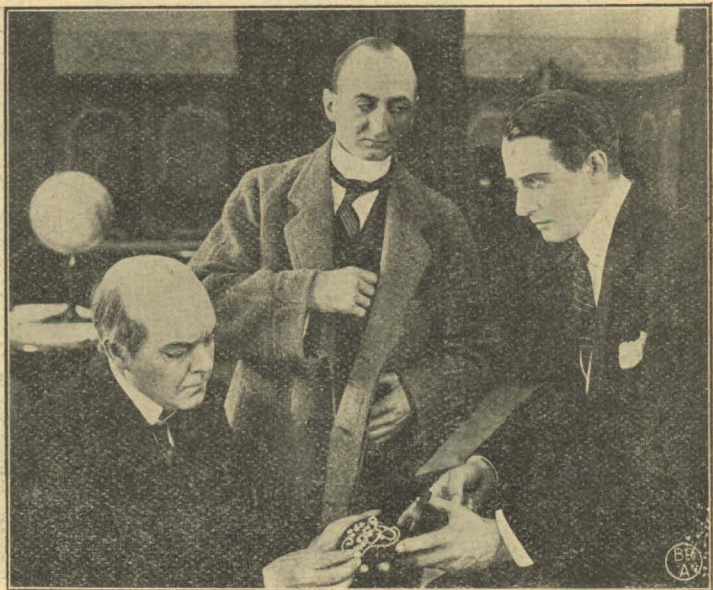
— — — Takket være Mauds Penge lader det til, at det skal lykkes Malcolm at fuldføre sit store Værk, — men en skønne Dag rammes han af et alvorligt Uheld, der lader til at skulle faa vidtrækkende Følger. En af Hovedtunnellerne styrter sammen, hvilket medfører, at han er nødt til at søge at rejse ny Kapital for at faa den betydelige Skade udbedret. Simoni bringer straks den store Nyhed til Gerald Travers, — og de to Sammensvorne begynder straks at lægge Raad op om, hvorledes de bedst skal udnytte den foreliggende Situation til Fremme af deres skumle Planer. De bliver enige om, at Simoni skal tilbyde Malcolm et større Laan mod at faa hans Kones Juveler i Pant. — — — Det gør Simoni da ogsaa, — og det ender med, at den fortvivlede Malcolm lader sig overtale til at udlevere ham Juvelerne, som netop i

„Jeg kan skaffe Penge paa Deres Kones Smykker.“

Øjeblikket berer i hans Pengeskab, og som han jo ikke aner er ganske værdiløse. — — — Gerald Travers triumferer. Endelig er den Mand, som i sin Tid har knust hans Livsmod, hjemfalden til hans Hævn. — — —

— — — Samme Aften antyder han i sit Blad at Robert Malcolm, — »Svindleringeniøren«, som han kalder ham — for at skaffe Penge til sit store »Humbugsprojekt« har gjort sig skyldig i en kriminel Handling. Maud læser Artiklen, og da hun omtrent samtidig opdager, at Similismykkerne er forsvundet aner hun Sagernes virkelige Sammenhæng. Hendes Mand er gaaet en Tur sammen med en af sine Venner, — og hun fatter saa den fortvivlede Beslutning at benytte sig af hans Fraværelse til at opsøge Gerald Travers. Det lykkes hende da ogsaa at faa Barndomsvennen i Tale, og hun forsøger nu at faa ham til at opgive sine hævnerrige Planer. Hun erindrer ham om længst svundne Dage, — om Barndommens lykkelige Tid, da de var gode Kammerater. Hun viser ham et

„De er værdiløse.“

et Brev, han har skrevet til hende for mange, — mange Aar siden, da han var en kaad og vild 7-Aars Dreng — og i hvilket han lover hende aldrig at ville gøre hende Fortræd . . . Mauds Ord gør et dybt Indtryk paa den ellers saa haardhjertede Mand . . . Han forstaar, hvilken Gemenhed, han har været ved at begaa, — og da Maud lidt efter forlader ham, er det med den lykkelige Bevidsthed om, at hun og hendes Mand ikke længere har nogen Fjende i Barndomsvennen. — — — Skæbnen vil nu, at Malcolm og hans Ven bliver Vidne til, at Gerald Travers følger Maud ned til det ventende Automobil, — og Malcolm faar derved Grund til at antage, at hun staar i Ledtog med den Mand, som han ved er hans værste Fjende. Denne Opdagelse faar ham til at falde fuldstændig sammen og det er med største Besvær, at Vennen faar ham overtalt til at gaa med sig hjem. — — —

Noget senere paa Aftenen kommer Simoni op til Gerald Travers. Til sin Overraskelse og Forfærdelse finder han Ven-

„ . . . og nu skulde jeg reoncere paa Hævnen . . . “

nen død. — Livslede og Foragt for sig selv og sine ondsindede Handlinger har faaet ham til at berøve sig Livet. — — Hvorfor han har søgt Døden, aner Simoni imidlertid ikke, — men han er straks klar over, hvorledes han selv skal udnytte Situationen. Han lader Politiet tilkalde og henleder dets Opmærksomhed paa forskellige Ting, der tyder paa, at det er Maud Malcolm, der har dræbt hans Ven.

Omtrent samtidig har Maud faaet et koldt og hjerteløst Brev fra sin Mand. Han skriver, at han har opdaget, at hun spiller under Dække med hans Fjender og at han derfor ikke ønsker at se hende mere — men foretrækker at rejse bort fra det hele. Den ulykkelige Kvinde har endnu ikke helt fattet Indholdet af hendes Mands Skrivelse, da Politiet indfinder sig og anholder hende som mistænkt for at have myrdet Redaktør Travers — — —

— — — Den næste Morgen erfarer Robert Malcolm, der har tilbragt Natten hos sin Ven, at Maud er arresteret, —

„De er arresteret!“

sigtet for at have taget den Mand af Dage, som man vidste, at hun og hendes Mand havde Grund til at hade og frygte. Malcolm forstaar, at hun ikke kan være Morderen, og han og Vennen bevidner overfor Retten, at Redaktøren var i Live, da den Anholdte forlod ham — — — Maud bliver derfor løsladt, — og det kommer nu til en Forklaring mellem Mand og Hustru. — — — Og fra den Stund tilsmilede Lykken de to saa haardt prøvede Ægtefæller.

14/4-16

LYKKEDRÆBEREN.

Personerne:

Robert Malcolm, Ingeniør.....Herr Carlo Wieth.
Maud Welston, senere Maud Malcolm....Frk. Ingeborg Spangsfeldt.
Gerald Travers, Redaktør.....Herr Alf Blütecher.
Sinoni, Ingeniør.....Herr Torben Meyer.

Maud Welston og Gerald Travers har kendt hinanden, fra de var ganske smaa. Deres Forældre har i mange Aar været Naboer og gode Venner, og Børnene er derfor næsten daglig kommen sammen. Allerede i Drengesaarene har Gerald været forelsket i sin søde lille Leggekammeret, og hans Følelser for hende er ikke bleven svækkede, efter at baade han og Maud er bleven voksne. Han bliver derfor ude af sig selv af Fortvivlelse, da han opdager, at hun ikke gengælder hans Kærlighed - men har skænket sit Hjerte til en anden, - den unge dygtige Ingeniør Robert Malcolm. Maud har selvfølgelig ikke kunnet undgaa at blive klar over, at Gerald har hæbet, at hun skulde blive noget mere for ham end Barndomsveninden, og da hun tit og ofte har haft Lejlighed til at konstatere, at han kan blive baade ond og grusom, naar Skæbnen gaar ham imod, er det ikke uden Betænkkeligheder, at hun giver den Mand, hun virkelig elsker, sit Ja. Det viser sig da ogsaa, at hun har Grund til at nære bange Anelser for Fremtiden. For Gerald Travers fatter et udslukkeligt Had til Robert Malcolm, - og han sværger, at han ikke vil hvile, før han faar hævnnet sig paa den Mand, der har lagt hans Liv øde ved at stjele Maud fra ham - - - -Der gaar nogle Aar - - -

Maud er bleven gift med Robert Malcolm, og de har et Barn, som de begge forguder. Malcolm, der med Held er begyndt at drive Ingeniørforretninger, er nu beskæftiget med et stort Fortagende, ved hvilket han haaber at skaffe sig et Navn og en Position. Det er endnu ikke lykkedes Gerald Travers at komme sin lykkelige Medbejler til Livs, - men mørke Hævntanker forgifter stadig hans Sind og lader ham ikke i Ro hverken Dag eller Nat. I Kraft af sin betydelige

Formue er han i en meget ung Alder blevet Redaktør af et frisindet Blad, - og gennem dets Spalter søger han Gang paa Gang at mistænkeliggøre Robert Malcolm og det projekt, denne er i Færd med at udføre. Han har underkøbt Malcolms mest betroede Mand, Ingeniør Simoni, og bliver af ham holdt underrettet om alt, hvad den forhadte Rival foretager sig. En Dag kan Simoni fortælle ham, at Malcolm mangler Penge til at fuldføre det store Arbejde for, - og Travers benytter sig straks af denne Oplysning til gennem sit Blad at rette et nyt Angreb paa Ingeniøren. Følgen deraf bliver, at ingen af Bankerne vover at forstrække Malcolm med flere Penge, og han er allerede ved at anse Slaget for tabt, da han fra "en anonym Ven" faar sendt det Beløb, han skal bruge. "Den anonyme Ven" er - hans egen Kone. Hun har vidst, hvor vanskelig hendes Mands Stilling har været, og har besluttet at gøre alt for, at Gerald Travers ikke skulde blive den, der gik af med Sejren. Hun ejer en ret værdifuld Smykkesamling, - og da hun er klar over, at hendes Mand ikke med sit Vidende vil tillade hende at ofre Familiejuvelerne for at hjælpe ham, pantsætter hun dem hos en Juveler og faar paa den Maade skaffet pengene til Veje. For at Malcolm ikke skal opdage noget, lader hun forfærdige et Sæt Similismykker, der nøje svarer til de ægte. Ved et Tilfælde faar imidlertid Gerald Travers at vide, hvorledes hans Fjende er blevet reddet, og han forstaar, at han denne Gang har trukket det korteste Straa.

- - - Takket være Mauds Penge lader det til, at det skal lykkes Malcolm at fuldføre sit store Værk, - men en skønne Dag rammes han af et alvorligt Uheld, der lader til at skulle faa vidtrækkende Følger. En af Hovedtunnellerne styrter sammen, hvilket medfører, at han er nødt til at søge at rejse ny Kapital for at faa den betydelige Skade udbedret. Simoni bringer straks den store Nyhed til Gerald Travers, - og de to Sammensvorne begynder straks at lægge Raad op om, hvorledes de bedst skal udnytte den foreliggende Situation til Fremme af deres skumle Planer. De bliver enige om, at

(Lykkedræberen)

-3-

Simoni skal tilbyde Malcolm et større Laan mod at faa hans Kones Juveler i Pant. - - - Det gør Simoni da ogsaa,- og det ender med, at den fortvivlede Malcolm lader sig overtale til at udlevere ham Juvelerne, som netop i Øjeblikket beror i hans Pengeskab, og som han jo ikke aner - er ganske værdiløse - - - Herald Travers triumferer. Endelig er den Mand, som i sin Tid har knust hans Livsmod, hjemfalden til hans Hævn. - - -

- - - Samme Aften antyder han i sit Blad, at Robert Malcolm, - "Svindleringeniøren", som han kalder ham - for at skaffe Penge til sit store "Humbugsprojekt" har gjort sig skyldig i en kriminel Handling. Maud læser Artikler, og da hun omtrent samtidig opdager, at Similismykkerne er forsvundet, aner hun Sagens virkelige Sammenhæng. Hendes Mand er gaaet en Tur sammen med en af sine Venner, - og hun fatter saa den fortvivlede Beslutning at benytte sig af hans Fraværelse til at opsøge Gerald Travers. Det lykkes hende da ogsaa at faa Barndomsvennen i Tale, og hun forsøger nu at faa ham til at opgive sine hævn-gerrige Planer. Hun erindrer ham om længst svundne Dage, - om Barndommens lykkelige Tid, da de var gode Kammerater. Hun viser ham et Brev, han har skrevet til hende for mange, - mange Aar siden, da han var en kaad og vilde 7 - Aars Dreng, - og i hvilket han lover hende aldrig at ville gøre hende Fortræd. Mauds Ord gør et dybt Indtryk paa den ellers saa haardhjerte-de Mand... Han forstaar, hvilken Gemenhed, han har været ved at begaa, - og da Maud lidt efter forlader ham, er det med den lykkelige Bevidsthed om, at hun og hendes Mand ikke længere har nogen Fjende i Barndomsvennen. - - - Skæbnen vil nu, at Malcolm og hans Ven bliver Vidne til, at Gerald Travers følger Maud ned til det ventende Automobil, - og Malcolm faar derved Grund til at antage, at hun staar i Ledtog med den Mand, som han ved er hans værste Fjende. Denne Opdagelse faar ham til at falde fuldstændig sammen, og det er med største Besvær, at vennen faar ham overtalt til at

gaa med sig hjem. - - - -

Noget senere paa Aftenen kommer Simoni op til Gerald Travers. Til sin Overraskelse og Forfærdelse finder han Vennen død. - Livslede og Foragt for sig selv og sine ondsindede Handlinger har faaet ham til at berøve sig Livet. - - -Hvorfor han har søgt Døden, aner Simoni imidlertid ikke, - men han er straks klar over, hvorledes han selv skal udnytte Situationen. Han lader Politiet tilkalde og henvender dets Opmærksomhed paa forskellige Ting, der tyder paa, at det er Maud Malcolm, der har dræbt hans Ven.

Omtrent samtidig har Maud faaet et koldt og hjerteløst Brev fra sin Mand. Han skriver, at han har opdaget, at hun spiller under Dække med hans Fjender, og at han derfor ikke ønsker at se hende mere - men foretrækker at rejse bort fra det hele. Den ulykkelige Kvinde har endnu ikke helt fattet Indholdet af hendes Mands Skrivelse, da Politiet indfinder sig og anholder hende som mistænkt for at have myrdet Redaktør Travers - - -

- - -Den næste Morgen erfarer Robert Malcolm, der har tilbragt Natten hos sin Ven, at Maud er arresteret, - sigtet for at have taget den Mand af Dage, som man vidste, at hun og hendes Mand havde Grund til at hade og frygte. Malcolm forstaar, at hun ikke kan være Morderen, og han og Vennen bevidner overfor Retten, at Redaktøren var i Live, da den Anholdte forlod ham - - - Maud bliver derfor løsladt, - og det kommer nu til en Forklaring mellem Mand og Hustru. - - - - - Og fra den Stund tilsmilede Lykken de to saa haardt prøvede Ægtefæller. ...

.....